

Susan Sontag kirjoittaa teoksessaan Valokuvauksesta:

Valokuvaaminen on valokuvatun kohteen esi-neellistämistä ja alista-mista.

Se merkitsee sellaista minän ja maailman välisen suhteen luomista, jonka voi kokea erään-laisen tiedon - ja siten myös vallan - muo-tona.

Hän jatkaa:

Valokuvat eivät vain kuvaa todelli-suutta, vaan todellisuutta itseään arvioi-daan sen mukaan, miten uskollisesti se vastaa valoku-via.

Valokuvaamalla päätämme **MIKÄ** on kuvaamisen arvoista ja **KUKA** on niin kaunis, että ansaitsee tulla valokuvatuksi.

Itseään valokuvaamalla voi arvottaa itse itsensä ja päättää itse olevansa kaunis, kuten Kim.

On kuitenkin suuri kulttuurinen muutos, että nainen voi pitää itseään kauniina ja toimii tavalla, joka viestii, että hän **tietää olevansa kaunis.**

**ON NIMITTÄIN FAKTA, ETTÄ LÄNSIMAIS-
SA ON NOIN 1700 VUOTTA PITKÄ TRADITIO,
JONKA MUKAAN NAISET EIVÄT SAA
PITÄÄ ITSEÄÄN KAUNIINA TAI
TIETÄÄ OLEVANSA KAUNIITA.**